

til at søge Konsulatsvæsenet mer eller mindre omordnet, om da ikke det Synspunkt burde om ikke sættes i første Række saa dog tillægges ikke ringe Vægt, at vore Konsuler paa de forskjellige Handelspladser kunde opfardres til at indgive Indberetning om Handelsforholdene paa de paaagældende Pladser, saaledes at disse Indberetninger kunne tjene den danske Handel her hjemme til Vejledning. Det er mig bekendt, at man ofte i Udlandet finder saadanne Konsulatsberetninger offentliggjorte gennem Bladene, og de have vistnok ikke ringe Interesse. Vi have nu begyndt Anlæg af en Frihavn ved København, og jeg tror, at Interessen og Forventningen ved dette Anlæg navnlig bæres af den yngre Handelsstand, som derigennem tror at kunne faa Del i de udenlandske Handelsforbindelser i større Omfang, og det navnlig blandt saadanne yngre Kræfter i Handelsstanden, som hidtil ikke have haft let Udgang til de bedste Forbindelser i Udlandet. Det er vel muligt, at dersom der kunde gives vore Konsulatsindberetninger et saadant Tilskud, at de havde, hvad jeg vil kalde øjeblikkelig, aktuel Interesse, kunde der deri gives et eller andet frugtbart Initiativ for Handelsmænd her hjemme til at benytte de tilstedeværende Konjunkturer paa de enkelte Handelspladser. Jeg skal henstille til den ærede Minister at tage under Overvejelse ved den Revision af Konsulatsvæsenet, som Ministeriet nu er beskæftiget med, om det ikke er muligt, at der forinden kunde gøres Forsøg i den Retning ved at opfordre vore Konsuler til at virke i den Retning ved at forsøge paa at indgive saadanne Handelsberetninger. Man vil dertil sige, at dertil egne mange af Konsulerne sig mindre eller maaske slet ikke, men jeg tror dog, at dersom de paaagældende vidste, at deres Indberetninger ikke bleve hengemt i et eller andet Arkiv for at bearbejdes Næret efter, men kunde ventes i større eller mindre Omfang at blive f. Eks. opslaaede paa Børnen til almindelig Kundskab, vilde deres Bestræbelser ogsaa gaa ud paa at tilfredsstille dette Ønske. Der kunde saa efterhaanden udbille sig en Praksis, som ikke vilde være uden Betydning for Handels-samkvæmmet i det hele. Jeg tillader mig at henstille disse Bemærkninger til den højt-ærede Ministers velvillige Overvejelse.

Udenrigsministeren (Nosenørn-Dehn): Med Hensyn til de Bemærkninger, jeg hørte den sidste ærede Taler udtale i dette Øjeblik, skal jeg sige, at allerede efter de Instruksier, som nu gives Konsulerne, paahviler der dem Forpligtelse til at give

ikke alene aarlige, men jævnlige Indberetninger, om hvad der foreskalder i deres Konsulardistrikt, Handelsvæsenet vedrørende. Disse Indberetninger kunne deles i to Klasser. Den første indsendes i Henshold til § 42 i Konsulatsloven, der paalægger Konsulerne hvert Aar inden Udgangen af Januar Maaned at indgive Beretning om alt, hvad der er foreskaldet i deres Distrikt i det forløbne Aar, og dernæst ogsaa at udtale sig om de Udfigter, der kunne være for det kommende Aar med Hensyn til Handelsforhold. De ere efter de seneste Bestemmelser at indsende inden Udgangen af Januar Maaned. De sendes derefter fra Udenrigsministeriet til Grossereretsforeningen, og det er jo vistnok den bedste Vej at offentliggøre dem paa, naar Grossereretsforeningen tager dem op i sin store Beretning, der udkommer nogle Maaneder derefter. Men det er foruden denne Beretning tillige i Henshold til § 3 paalagt Konsulerne at afgive, om jeg saa maa kalde dem, løbende Indberetninger, og jeg maa antage, at det særlig er dem, som den ærede foregaaende Taler har sigtet til. De blive altsaa indsendte, hver Gang vedkommende Konsul finder, at der er foreskaldet noget i hans Distrikt, som kan have almindelig og øjeblikkelig Interesse, og de gaa ud paa at henlede Opmærksomheden paa Fragtfarter, Handelen i det hele taget, stigende og faldende Priser, Udfigt til ny Markeder, som have aabnet sig o. s. v. Naar de ere blevne modtagne, sendes de, efterhaanden som de ere indkomne, til Ministeriet, gerne straks, dels til Indenrigsministeriet, dels til Industriforeningen, og i Fald de ere af den Natur, at man maa mene, at de behøve hurtig Meddelelse, straks til Bladene. I alle Tilfælde sendes de tillige til Grossereretsforeningen til videre Foranstaltning. Jeg maa tillade mig at sige, at jeg finder denne Fremgangsmaade ret heldig og fyldestgørende, og jeg ser heller ikke, hvorledes man let skulde finde for disse Meddelelser nogen anden Form, som kunde tilfredsstille Handelsverdenen i højere Grad end den nuværende, medmindre da man med stor Bekostning besluttede sig til at offentliggøre i Bladene straks alt, hvad der indkom. Men som sagt, det kan ikke ske uden store Bekostninger, og det er i alle Tilfælde et Spørgsmaal, om det ogsaa i Virkeligheden svarer sig; men jeg skal gerne, hvis det er muligt, imødekomme dette Ønske. Jeg skal tage mig de Bemærkninger, som den ærede Taler har fremført, ad notam, og jeg skal gøre mit mulige for, at man kan finde en hurtigere og nærmere Maade til at gøre disse Meddelelser tilgængelige for Offentligheden.